

Probrala jsem se v nemocnici. Příšerně mě bolí hlava, což až tak nevadí, aspoň nezapomenu, že ji mám. Co je horší, zdá se, že z ní bylo vymazáno všechno, co se v průběhu posledních dnů stalo. Poslední, na co si s jistotou vzpomínám, je, že jsem byla přizvána na místo činu velmi kuriózní vraždy. Na malém zámečku na okraji Prahy se setkaly dámy z lepší společnosti, bohaté manželky, znuděné dědičky a jiná elita na čistě dámskou párty spojenou s aukcí velmi vzácného starožitného náhrdelníku, který patřil jedné ze zúčastněných dam. Večer začal slibně, dámy pily koktejly a pomlouvaly nepřítomnou smetánku. Hostitelka, jistá známá plastická chirurgička, předvedla malé představení ve střelení z kuše. V dobách před tím, než zbohatla zvětšováním poprsí a zmenšováním nosů, totiž závodila ve střelbě z této zbraně. Představení všechny zúčastněné přežily a dokonce se ukázalo, že shodou náhod každá z nich mistrně ovládá nějakou historickou zbraň, samozřejmě každá jinou. Ke druhé ráno, když měla začít dražba, udělalo služebnictvo zámku hrozný objev. Tělo paní Hortenzie, majitelky náhrdelníku, bylo nalezeno u krbu v kaluži krve. Oběť ve studených prstech ještě svírala rukojeť dlouhé, drahými kameny vykládané dýky (jejíž čepel se nacházela hluboko zabodnuta v Hortenziině hrudi). Při příjezdu policie se nacházelo v zámku už jen služebnictvo, všech pět prominentních dam se tiše vytratilo ze scény. A spolu s nimi samozřejmě zmizel i drahocenný náhrdelník. Vyšetřování ukázalo, že vraždu musela spáchat jedna z inkriminovaných žen. Byla jsem pověřena zjištěním jejich identity a opatrným výsledkem všech podezřelých. Bylo třeba postupovat nenápadně, abychom náhodou neurazili nikoho z vyšší společnosti a aby se o případu nedozvěděl bulvární tisk. Hned na zámku jsem zjistila, že dámy byly vybíravé, co se koktejlů týče. Barman musel připravit každé něco speciálního. Hodně ale asi při přípravě ochutnával, jediné, co si ještě s jistotou pamatoval, bylo, že slečna Koněvová pila Sex on the beach, a to na litry. Ještě znechuceně dodal, že jedna z dam pila nealkoholický koktejl. Pak jsem se vydala do města za svými informátory, abych zjistila identitu inkriminovaných osob a ještě v ten den jsem skočila na kus řeči k první podezřelé, slečně Zelindě. A to je bohužel vše, na co si vzpomínám. Snad se mi s časem paměť postupně vrátí. Jsem si totiž jistá, že jsem vyslechla všechny podezřelé. A až budu mít všechna fakta zase pohromadě, případ bude vyřešen: vražedkyní je ta dáma, která mistrně ovládá dýku.

Dnes jsem měla v nemocnici návštěvu. Přišel můj šéf, kterého více než moje zdraví zajímalo, jestli jsem si už na něco vzpomněla. V televizi akorát běžel Indiana Jones a to mě osvítilo. Slečna Eutanázia, jedna z podezřelých, byla expertka v ovládnutí biče. Se slibem, že se pokusím si vzpomenout na více informací, jsem tedy poslala svého šéfa zpět na policejní stanici.

Zdá se, že do řešení případu se pustil i bulvární tisk. Na titulní straně Blesku byl velmi nelichotivý obrázek slečny Salónní jak odhání novináře. To ve mně vyvolalo obraz právě této slečny, jak se mnou sedí ve svém překrásně zdobeném obýváku, v růžovém skoroprusvitném županu. Jsem si jistá, že jsem ji v souvislosti s případem vyslychala.

Poprosila jsem svou sekretářku, aby mi donesla z kanceláře poznámky týkající se případu. Ale jako vždy jsem byla v psaní protokolů dost nepořádná. Vlastně jsem do spisu uložila pouze fotky podezřelých, vždy ze dne, kdy jsem si s nimi povídala. Při slečně v modrém overalu od Armaniho mám poznámku „Byla na odvykacím léčení, pila Virgin Coladu“. To mi rozsvítilo v hlavě malou žárovičku. Jsem si jistá, že hned po ní jsem mluvila se ženskou, která měla stejný overall, jen v černé barvě. Zdá se, že Armani je ve vyšších kruzích populární.

Deník 21.9.2011

Dnes jsem identifikovala další dvě z podezřelých. Fotka jedné se totiž nacházela pod titulkem v jistém renomovaném deníku: „Skandál - herečce Vesélii Veselé vyskočila při dobročinné akci z výstřihu bradavka.“ Jak jsem si prohlížela galerii ze zmiňované dobročinné akce, tak jsem objevila i druhou známou tvář pod titulkem „Ani tato známá modelka neodmítne zručně připravený koktejl“. Vskutku, vzpomínám si, že pije s oblibou Mai Tai. Pak jsem se už začala věnovat četbě článků o zahraničních prominentech, čímž i moje dnešní inspirace ohledně případu skončila.

Deník 23.9.2011

Další návštěva mého šéfa. Vzala jsem ho do baru, který je kousek od nemocnice. Koupila jsem mu drink, aby lépe snesl, že jsem si stále nebyla schopna vzpomenout na dost informací. Samozřejmě, že jsem neodolala, a dala jsem si také jeden Long Island Ice Tea, což byl mimochodem drink, který měla v oblibě slečna, kterou jsem vyslychala jako třetí. Můj šéf podotkl, že jsem si právě vzpomněla na další fakt a že bychom měli tuto strategii zopakovat. Celkem jsem nechápala, co tím myslí, ale hned mi to vysvětlil. To, že jsem si objednala daný drink, ve mně vyvolalo vzpomínku spojenou s případem. A protože víme, že každá slečna pila něco jiného, mohli bychom se vylučovací metodou pokusit zjistit i poslední chybějící drink. Trochu jsem protestovala, že jsem ještě v nemocniční péči, ale šéf mě přesvědčil, že je to pro dobro případu nutné. Po dalších dvou hodinách testování jsme zjistili, že chybějící drink je White Lady. Zároveň jsem si uvědomila, že jsem danou slečnou vyslychala hned před anebo hned po profesorce teologie. Pak jsem se šťastná, že jsem nedostala otravu alkoholem, vrátila do postele.

Deník 26.9.2011

Dnes mě pustili z nemocnice. Když jsem procházela kolem budovy filharmonie, upoutal mě plakát avizující program koncertů na příští měsíc. Z něj se na mě totiž usmívala další podezřelá. Ta, která má na fotce ze spisu na sobě dlouhé šaty ze zeleného hedvábí. Teď už vím, že je známá flétnistka. A také vím, že jsem ji a slečnu, co umí střílet z pistole, navštívila hned po sobě (i když už nevím, v jakém pořadí).

Deník 27.9.2011

Rozhodla jsem se zopakovat strategii jako s koktejly, tentokrát pro doplnění mezery v informacích o zbraních. Tak jsem se vydala na místo, kde jsem naposledy byla ve čtvrté třídě základní školy - do historického muzea. Vskutku jsem byla úspěšná. V oddělení s mušketýry jsem si vzpomněla nejen na to, jak skvěle vypadal Leonardo DiCaprio v Muži se železnou maskou, ale i na to, že s profesorkou teologie jsem mluvila hned před nebo poté, co jsem navštívila slečnu, což je mistrýní v šermu kordem. Zdá se mi, že do vyřešení případu mi už chybí velmi málo. Možná i já se dostanu na stránky bulvárního tisku ... Musím si promyslet, co si obléknu, až budou se mnou dělat interview.

Deník 28.9.2011

Už to mám. Když jsem si dnes na oběd dávala třetí palačinku s marmeládou, tak mi najednou došlo, že jsem si za sebou povídala se slečnou v bílém kostýmu a slečnou Zelindou (i když zase nevím, v jakém pořadí). S těmito informacemi už dokážu jednoznačně určit, která z podezřelých je mistrýně s dýkou a zavraždila slečnu Hortenzii. A pak už jen najít ten náhrdelník ...